

Hjälpmedlen och undervisningen debattämnen hos esperantister

Norrköping har under pingsten varit kongressstad. Utanför Standard har en vit flagga med grön femuddig stjärna vajat. De fem uddarna symboliserar kontinenterna och grönt står för hoppet. Flaggan är esperantoflaggan och det är Svenska esperantoförbundet som haft sin 61:a årskongress i Norrköping. Hundrafemtiåret representerar från ungefär 30 föreningar i Sverige var med när förbundsordförande Jan Ströme från Malmö öppnade kongressen på pingstafestskvällen. Efter öppnandet följde middag med samkväm där borgmästare Sven Lutteman talade. Utländska gäster från Israel och England framförde hälsningar från sina esperantoförbund och Sven Samelius visade bilder från resor varpå kvällen avslutades med dans.

Vid pingstdagens förhandlingar valdes Curt Alf, Norrköping till kongressordförande, och de gamla styrelse omvaldes vilket betyder att Jan Ströme kvarstår som ordförande. Vice ordföranden Lenart Åberg från Skövde tog upp en fråga om nya undervisningsmetoder och demonstrerade möjligheterna med moderna tekniska hjälpmedel. Frågan om ordentliga esperantosändningar i radio behandlades också. Av intresse var också den motion från Hallsberg som begär en effektivisering av propagandan för esperanto. Motionen stöddes av Kalmar.

Efter förhandlingarna var det dags för den lunch som Norrköpings stad stod som värd för. Borgmästare Lutteman välkomnade på stadens vägnar och uttryckte sin glädje över att Norrköping fick äran att se förbundet hos sig. Som borgmästaren talat esperanto i sin hälsning tackades han av livliga applåder varefter man åt lunchen bestående av crêpes med räkor, rökt casseler med smenat och färsk potatis och därpå kaffe.

Tacktalet höll förbundsordföranden Jan Ströme och överlämnade en bokgåva till borgmästaren, Credo Floroj Dynamit vilket betyder Tro Blommor Dynamit, och syftar på tre bekanta personer i vårt lands historia: den heliga Birgitta, Carl von Linné och Alfred Nobel.

Borgmästaren tackade och lovade boken liksom en tidigare han fått av esperantoförbundet skulle inta hedersplatsen i bokhyllan. I sin tur överlämnade han en ros åt Norrköping och beklagade att det tyvärr inte fanns någon esperantoutgåva, men lovade att Norrköping skulle bättra sig till nästa gång.

Lunchen avslutades med ett trefaldigt vivå, det vill säga leve.

Vid eftermiddagens samling pratade den israelitiska gästen Itamar Even-Zohar från Tel-Aviv om ett land som blir världskongressens centrum i sommar, dit man beräknar

ungefär 2 000 gäster. Han visade också ljusbilder.

Senare på eftermiddagen höll man gruppsdiskussioner om informationsarbetets vidare utveckling och avslutade dagen med grundlig sightseeing i staden, och på kvällen höll grottforskaren Leander Tell ett föredrag i Himmelstalund om det gamla och nya Norrköping. Spiralfilmen från Norrköping visades också.

Måndag var kongressens sista dag och den inleddes med en esperantogudstjänst i Östra Eneby kyrka. Det

var pastor Bergmark som höll predikan. Och vilken psalm kunde väl vara lämpligare som inledning så här års än Florados nun la tero, Den blomstertid nu kommer. Med buss från kyrkan till Kolmårdens djurpark, där kongressledamöterna drack kyrkkaffet i Loftstugan och där man också avslutade kongressen för att ses om inte på världskongressen i Tel-Aviv i sommar, så åtminstone vid nästa svenska årskongress i Sundsvall.

Lili-Ann Emgard

Svårigheterna för esperanto ett motstånd för allt nytt

Bland de viktigaste frågorna som behandlades på årskongressen var frågan om effektivisering av propagandan för esperanto och utbredandet av undervisningen. Målet för esperantisterna är att esperanto ska bli var mans andra språk. Och för inte alls länge sedan lämnade man in en skrivelse till FN där man kräver att esperanto ska behandlas som ett internationellt förhandlingspråk. Språket, dess möjligheter i framtiden, dess problem satt pastor Bergmark från Enköping, överbannmästare Sven Ragnar, Norrköping, och Itamar Even-Zohar från Tel-Aviv och diskuterade under kongressen. — Mot dumheten kämpar till och med gudarna förgäves, Sven Ragnar menar att motståndet mot esperanto bottnar i motstånd mot allt som är nytt. Andå gjordes esperanto 1887 i Polen av doktor Zamenhof, och det är ju inte i går. — Det beror nog snarare på okunnighet. Man ser på språket litet von oben och föraktar språket och avfärdar det med att det är konstruerat, menar pastor Bergmark. Andå går 67 procent tillbaka på latinska ordstammar och det är inte alls något konstruerat språk. Konstruktionen ligger i den grammatikaliska förenklingen.

Even-Zohar som studerar i Norge tycker att man bättre kommit över motståndet där. I norska skolor kan man nämligen läsa esperanto som tillvalsämne. Det tycker esperantoförbundet man borde införa i svenska skolor också. Korta gramfonkurser finns redan nu men cirkulära och korrespondenskurserna måste intensifieras. Framför allt bredare upplysning om att man kan läsa esperanto i Sverige. Tror esperantoförbundet verkligen på att esperanto kommer att bli något världsspråk? Och att det kan slå ut engelskan? I Amerika har språket aldrig gått igenom ordentligt, för det är klart att de försöker få engelskan till enda världsspråk. Men i östländer finns det en enorm mängd människor som talar esperanto. Och kineser måste ju i vilket fall som helst lära sig ett bokstavsalfabet, så för deras del kan det ju kvitta. Japaner lär ha mycket lättare att lära sig esperanto än engelska. Tack vare den enkla grammatiken. FN:s språkkommitté är i alla fall positivt inställd till esperanto... Så säger man när man hoppas och tror på esperantisthåll. Och hoppas och tro måste man ju eftersom man är en ideell förening, som dessutom har hoppets färg i sin flagga.

Itamar Even-Zohar, Tel-Aviv och Sven Ragnar, Norrköping, begrundar esperantos problem under en kongressdebatt om språkets framtida möjligheter.